

[Krag.]

anden intet betyder som Lettelse af det Tryk, som hviler paa Skatteyderne, en Lettelse, der i stigende Grad bliver nødvendig. Dog maa vi, som jeg ogsaa antydede ved første Behandling, erklære os rede til at tage Spørgsmaalet op om yderligere Støtte til Kommunerne i Anledning af Arbejdsløshedsunderstøttelsers Udbetaling og Arbejders Igangsættelse i den kommende Tid udover den Støtte, som er ydet gennem de 10 Mill. Kr. paa Finansloven, hvis Kravet kan begrundes paa fyldestgørende Maade ved Arbejdsløshed og ved Arbejders Igangsættelse, og hvis der er Penge dertil til den Tid, idet det er Forudsætningen, at saadanne Krav først rejses, naar det fornødne Erfaringsmateriale til Bedømmelse af den hele Situation foreligger.

Forholdet er nu imidlertid dette i det besynderlige Lovforslag, vi her behandler, at dets Afsnit I og II er hinanden ganske uvedkommende. Det er os umuligt at se, at en større Understøttelse til afholdte Arbejdsløshedsudgifter har noget som helst med Støtte til Mergeltransport eller med Renteydelsen indenfor Driftslaaneforeningerne og med Grundforbedringsarbejder at gøre, ja, vi skønner end ikke Forbindelsen mellem dette og Støtte til Pumpelaget i Egnen omkring Ryde Aa.

Under disse Omstændigheder maa vi være af den Opfattelse, at Afsnit II i Lovforslaget er saa vel begrundet, at det bør gennemføres, og vi stiller derfor i det foreliggende Ændringsforslag Forslag om, at Lovforslaget indskrænkes til Afsnit II under den nye Titel: „Forslag til Lov om ekstraordinært Tilskud til forskellige Foranstaltninger“. Der gives herved en ganske vist i de fleste Tilfælde lille bitte Hjælp til produktive Formaal af Betydning for et haardt betrængt Erhverv, oven i Købet et Hovederhverv, en lille bitte Hjælp, men dog en Hjælp, gennem Støtte til disse Foranstaltninger, som i Ændringsforslaget er nævnt i Overensstemmelse med det foreliggende Lovforslags andet Afsnit. Foranstaltningerne hører ganske vist alle hjemme paa Finansloven, de burde og kunde have fundet Plads paa denne. Dette er imidlertid ikke sket, og for at raade Bod herpaa stiller vi vort Ændringsforslag, som jeg varmt skal anbefale til Vedtagelse i dette høje Ting.

Fr. Andersen (Holbæk A.): I Henhold til den Motivering, jeg fremførte ved Lovforslagets første Behandling i Mødet i Fredags, skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uændret og anbefale Tingets

ærede Medlemmer at stemme imod det af Medlemmer af Partiet Venstre stillede Ændringsforslag. Jeg kan ikke sige andet end, at naar jeg erindrer de Betragtninger, som Ordføreren for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. Krag, gjorde gældende i Fredags, forekommer det mig noget vanskeligt at forlige disse Betragtninger med det Ændringsforslag, der nu foreligger fra Partiet Venstre. Der er først det at sige, at den højtærede Statsminister klart og tydeligt har tillkendegivet, at Lovforslaget maatte betragtes som en Helhed i den Forstand, at man ikke kunde adskille dets to Afsnit; man kunde vel gaa ind paa at forhandle om Enkeltheder i de to Afsnit, men man kunde ikke gaa hen og dele Lovforslaget, sønderdele, sønderlemme det, om man vil, saaledes som man netop nu fra Forslagsstillernes Side har gjort; og naar et Ændringsforslag som det foreliggende er fremsat efter den Tillkendegivelse, jeg her har peget paa, kan det kun være Udtryk for, at man fra dette Partis Side ønsker, for saa vidt man er i Stand dertil, at stille sig hindrende i Vejen for, at der overhovedet kommer noget ud af Lovforslaget.

Nu er det heldigvis ikke saaledes, at Forslagsstillerne er i Stand til i Folketinget at gøre dette, men ogsaa med Erindring om andre Betragtninger synes jeg, det er meget mærkeligt, at man fremfører Ændringsforslaget, saaledes som sket er. Det ærede Medlem Hr. Krag anvendte jo meget stærke Betegnelser om Lovforslaget ved dets første Behandling, og jeg skal villigt erkende, at det ærede Medlem med særlig Styrke vendte sig mod alt, hvad der indeholdtes i Lovforslagets første Afsnit. Men jeg erindrer dog — og det fremgaar af Fortrykket —, at det ærede Medlem ogsaa vendte sig mod det andet Afsnit og sagde, at naar han kom dertil, blev hans Forundring ikke mindre. Det ærede Medlem talte om Forslaget som et Gavebord, talte om, at man ønskede at give uden Viden om Trangen, talte om, at Forslaget var en Præmie paa Misbrug, ja, sagde endogsaa, at det var umoralsk, at det var klassepræget. Jeg kan ikke se andet end, at det ærede Medlem maa dog sammen med de øvrige Forslagsstillere, for saa vidt de har delt hans Betragtninger, have overvundet sig selv, thi nu har han da ikke noget at indvende mod Gavebordet. Det ærede Medlems Betragtninger gaar kun ud paa, om jeg saa maa sige, at sortere Gæsterne, at skyde en vis Portion af Gæsterne til Side og servere Anretningen for den øvrige Part. Det ærede Medlem sagde forleden overfor den højt-